

El darrer recompte de víctimes de l'atemptat que el dilluns 24 d'abril va colpejar la localitat turística de Dahab, a la península del Sinaí, a Egipte, parla de divuit morts i prop d'un centenar de ferits. La majoria dels afectats eren turistes de diverses nacionalitats, sorpresos, mentre sopaven o passejaven, per les potents bombes que uns desconeguts van fer esclatar en una zona de restaurants i de comerços molt concorreguda. "Hi havia trossos de carn pertot arreu. És una cosa que et penses que només veuràs a les pel·lícules", declarava una de les víctimes.

Els atemptats dels darrers dos anys contra centres turístics del Sinaí han seguit el mateix patró i assenyalen la creixent presència d'Al-Qaida a la regió. Tant els atacs de Taba com els de Xarm al-Sheikh van ser reivindicats per les Brigades del Màrtir Abdul·lah Azzam de l'Organització Al-Qaida a Llevant i Egipte. El mètode consisteix a fer esclatar diverses bombes simultàniament en àrees molt transitades amb la intenció clara de fer el màxim nombre de víctimes possible. Els objectius són els turistes estrangers, perquè així aconseguen gran impacte mediàtic i alhora provoquen un greu daltabaix en la principal indústria del país, el turisme. Finalment, la data de l'acció coincideix amb algun pont o alguna festivitat egípcia important durant la qual centenars de famílies d'aquesta nacionalitat es desplacen uns dies a la costa, la qual cosa els ajuda a passar desapercebuts enmig dels grups de turistes àrabs.

Aprofitant els dies de festa. En el cas de Dahab, va coincidir la Pasqua copta i ortodoxa i la Diada de l'Alliberament del Sinaí, que marca el traspàs de la sobirania de la península d'Israel a Egipte com a resultat del tractat de pau entre els dos estats del 1979. L'atemptat de Xarm al-Sheikh del juliol del 2005 va tenir lloc durant un altre moment de gran afluència d'egipcis a la costa, que aprofitaven el pont de la diada nacional, i d'àrabs del golf Pèrsic, que durant el juliol i l'agost fugen de les altes temperatures dels seus llocs d'origen.

Respecte als autors de l'atemptat, tot sembla assenyalar a la mà d'alguna organització local de la xarxa Al-Qaida, que ha aconseguit establir grups de su-

El terrorisme torna a colpejar el turisme a Egipte

La cadena d'atemptats a la ciutat balneari egípcia de Dahab de la setmana passada és la tercera massacre contra centres turístics de la costa del mar Roig en tres anys.

Tant a Taba el 2004 com a Xarm al-Xeikh el 2005, i ara a Dahab, els atacants han repetit el mateix mètode i han colpejat el mateix objectiu. Sembla que els terroristes han trobat els punts dèbils de la seguretat.

port estables a la regió. Deu dies abans de la massacre, els serveis d'intel·ligència jordans van advertir les autoritats palestines de la presència d'una cèl·lula d'Al-Qaida a l'àrea fronterera entre el Sinaí i Gaza que preparava un atemptat en territori palestí. Ara la policia egípcia investiga si aquest grup té res a veure amb les explosions de Dahab.

Les primeres investigacions van portar a la detenció d'una desena de sospitosos i als interrogatoris de més de setanta beduïns residents a la regió. Al-Qaida recluta beduïns del Sinaí a força de talonari per convertir-los en mercenaris al servei de la *jihād*. La barreja de diners i ideologia pot fer de qualsevol beduí un terrorista en potència. "El beduí bo, demà pot ser un beduí terrorista", deia l'endemà de l'atac al diari *Haaretz* l'expert en contraterrorisme israelià Elkana Har-Nof.

Es calcula que ara mateix els jihadistes controlen fins a una cinquena part de la península gràcies al suport beduí. A més, les forces de seguretat no s'aventuren en les àrees tribals, la qual co-

sa deixa la meitat d'aquesta regió desèrtica i minada fora del control directe del Govern del Caire i on els rebels volen crear un refugi inexpugnable.

La policia i l'exèrcit han fracassat en tots els seus intents de prendre el control de la regió i l'únic atac efectiu possible és per aire, però els acords de 1979 entre Israel i Egipte prohibeixen tota mena d'operacions aèries al Sinaí. El Caire ha de demanar permís a Israel, però això situaria el Govern en una posició incòmoda davant la forta oposició islamista. De fet, els acords de Camp David signats pels dos països el 1978 i el 1983, respectivament, cedien el control del territori a Egipte, que només pot desplegar 22.000 homes a la regió de la península més allunyada d'Israel.

Un greu problema econòmic. "La infiltració d'Al-Qaida pot arruïnar tota la regió", declarava recentment al diari àrab *Al-Hayat* el president palestí Mahmud Abbàs. Si bé Abu Mazen parlava en general i les seves paraules es poden aplicar a tots els estats de la regió,

aquesta afirmació val encara més per a Egipte, un país que pateix de superpoblació i que ha trobat en el turisme una porta de sortida a la pobresa. De fet, el turisme és una indústria d'importància vital per a l'economia egípcia i quatre milions de llocs de treball i més de l'11% del producte interior brut en depenen. Cada any arriben més de cinc milions de turistes atrets per aquesta barreja d'història, exotisme i mar i platja que ofereix el país africà. Però el Pròxim Orient és una regió delicada, i a cada acció violenta o crisi política, la principal entrada de divises a Egipte pateix una davallada. Va passar el 1997 amb l'assassinat de dotzenes de turistes a Luxor, amb els atemptats de l'11 de setembre del 2001 i amb els conflictes a l'Iraq. Durant la guerra a l'Iraq, la primavera del 2003, el nombre de turistes va caure en un 25% i alguns van afirmar que el turisme egipci era una més de les víctimes de la guerra iraquiana.

Jordí Llaonart
Kuwait

Comerciants egipcis asseguts entre els enderrocs d'una botiga destruïda per una de les tres bombes que esclataren a Dahab.

La mà d'Al-Qaida s'estén a la regió

El ministre d'Afers Estrangers saudita va confirmar públicament fa poques setmanes el que tothom es temia: la xarxa Al-Qaida disposa de voluntaris estrangers operatius en territori palestí fronterer amb Egipte preparats per traslladar la seva *jihād* global als territoris ocupats i al Sinaí. La primera setmana d'abril, el príncep Faisal va dir en conferència de premsa a Riad que havia sol·licitat a l'ONU i a la Creu Roja la mediació per l'extradició d'Abdul-Rahman al-Atwi, membre saudita de l'organització terrorista i detingut a Israel des de fa deu mesos.

Ara mateix, ningú no posa en dubte els rumors sorgits l'any passat que apuntaven que la xarxa d'Al-Zarqawi va aprofitar la retirada de les tropes israelianes de Gaza per establir-se en aquesta zona i que disposa d'una infraestructura als territoris ocupats i al Sinaí. Al-Atwi no ha estat l'únic membre d'Al-Qaida detingut a Israel. Les forces de seguretat israelianes van capturar la primera setmana d'abril a la ciutat de Hizme, al nord de Jerusalem, un segon voluntari per perpetrar un atac a la capital israeliana. Segons es desprèn dels interrogatoris a Al-Atwi, el saudita va viatjar del seu país al Caire, on en principi havia de perpetrar un atemptat. Al cap de pocs dies va arribar a la localitat turística de Xarm al-Xeikh, on va prendre el ferri cap a Jordània. Finalment, Al-Atwa va ser capturat per la policia israeliana.

La mobilitat dels terroristes a la regió és un dels principals maldecaps de la seguretat i va tornar a posar-se de manifest al mes de novembre amb la cadena de tres atemptats suïcides contra tres hotels del centre d'Amman reivindicats per la branca iraquiana d'Al-Qaida. Aquestes accions van fer seixanta morts i van demostrar que les ofensives de l'exèrcit dels Estats Units contra posicions d'Al-Qaida a l'Iraq encara no havien pogut aturar la capacitat dels terroristes de travessar la frontera i d'infiltrar-se en altres països de la zona.